

Nr 86.

Av herr **Olsson** i Kollungeröd, *angående omfattningen av för år 1918 beslutad och för år 1919 ifrågasatt lindring av fraktkostnaderna för kalk och kalkstensmjöl för jordbruket.*

De anslag, riksdagen ända sedan 1908 beviljat till lindring av fraktkostnaderna för kalk och kalkstensmjöl för jordbruket, ha endast gällt för transporten av kalken å järnväg. Glädjande att konstatera föreslår Kungl. Maj:t, att riksdagen måtte för samma ändamål för 1919 bevilja ett förslagsanslag av 2,000,000 kronor. Denna höjning torde också vara nödvändig dels till följd av de ökade fraktkostnader, som nu äro gällande, och dels till följd därav, att annan artificiell gödning endast kan anskaffas i ganska begränsad myckenhet. Betydelsen för vårt land att avvinna jorden goda skördar är nu större än någon gång förut.

Nu finns det emellertid utmed vårt lands kuster en stor del större och mindre öar, därav en del med ganska avsevärda jordbruk, så belägna, att de ej kunna erhålla kalken på järnväg utan äro hänvisade att från kalkbrotten frakta kalken sjöledes. Särskilt gäller detta västkusten, Göteborgs skärgård, mellersta skärgården — där de stora öarna Orust och Tjörn med en åkerareal av 12,462 hektar äro belägna — samt norra skärgården ända upp till Strömstad. Fraktkostnaden sjöledes har på de senaste åren stigit ännu mera än järnvägsledes. Denna frakt var 1916 fem kronor per ton, 1917 sju kronor och i år tolv kronor per ton från Råbäck eller Hellekis till Bohusläns mellersta skärgård. När härtill kommer prisstegringen å kalken, kommer denna för jordbruket nödvändiga vara på ett pris, som hämmar inköpet till stor skada för produktionen, särskilt nu när annan konstgödning knappast står att få.

När nu riksdagen beslutat fraktlindring för i år och säkerligen kommer att besluta fraktlindring även för 1919 å kalk till jordbruket icke allenast å statens utan även å enskilda järnvägar, där de senare måste anlitas, till 30 procent, då frakten per 100 kilogram överstiger 30 öre, så synes mig med rättvisa och billighet förenligt, att samma fraktlindring av statsmedel lämnades för kalk till jordbruket även för transport sjöledes till så belägna öar, att järnvägstransport av kalken icke kan med fördel användas, och bör detta gälla även för kalktransporten i år. Den merutgift från statsanslaget, som härav be-tingas, är icke stor, endast några tusen kronor, men bidrager ändock att borttaga den särställning i detta fall, som den jordbrukande, järnvägskommunikationer saknande öbefolkningen får vidkännas.

Jag hemställer vördsamt,

att riksdagen täcktes besluta, att den fraktlindring å jordbrukskalk och kalkstensmjöl, som utgår för transport å järnväg under innevarande år, även må gälla för fraktkostnad å fartyg till öarna och den fraktlindring, som beslutas för samma ändamål för 1919, även må gälla, då kalken transporteras å fartyg till öarna.

Stockholm den 22 januari 1918.

Bernhard Olsson
i Kollungeröd.

I motionen instämma:

Oscar N. Olsson Broberg. K. A. Andersson, Herman Andersson.
Fiskebäckskil.

Oscar Osberg.

Cornelius Olsson.